

[Alfred Jensen.]

komster, saaledes at de, der bliver beskæftiget derved, opnaar den samme Fortjeneste som de, der arbejder ved almindeligt Arbejde. Vi mener, at den Fortjeneste, der opnaas ved almindeligt Arbejde, ikke mere end lige dækker de nødvendige Livsfor nødenheder, og at derfor de arbejdsløse eller de, der trues af Arbejdsløshed, ikke er tjent med at arbejde for en Betaling, som ligger under den, man opnaar ved almindeligt Arbejde. Jeg er nok klar over, at Bestemmelserne i denne Lov ikke foreskriver, at der skal foretages en Nedsættelse i Betalingen for ydet Arbejde, men der sker dog en Nedsættelse i Arbejdsfortjenesten, og det er den, vi vil modsætte os; vi ønsker, at alt Arbejde, der iværksættes, skal aflønnes, saavel hvad Arbejdsløn som Arbejdstid angaar, efter de kollektive Overenskomster.

Jeg skal med disse Ord anbefale vore Ændringsforslag.

Fibiger: Jeg var i 1927 med til at faa gennemført, at Kristeligt dansk Fællesforbund fik sin Arbejdsløshedskasse statsanerkendt, og jeg var glad for, at det lykkedes at føre dette igennem, saaledes at denne Fagforening kunde blive ligestillet med andre Fagforeninger her i Landet, saa dens Medlemmer ikke skulde betragtes som en Pariakaste, der ikke var værdige til Statsunderstøttelse. Nu er der forløbet 10 Aar, og man har i denne Kasse og denne Fagforening trods stærk Modstand og megen Forfølgelse arbejdet sig frem, saaledes at det ser ud til, at man dog har et betragteligt Medlemsantal og har kunnet klare sine Forpligtelser.

Naar man nu da vil slaa Kassen ned, vil jeg sige, at det er et Udtryk for, at man fra den Regering, vi har nu, og de Regeringspartier, der følger den, ikke har saa meget Højsind, at de kan tillade, at der findes en mindre Fagforening her i Landet, som ikke er inde under socialdemokratisk Styre. Jeg synes egentlig godt, man havde Raad til det, men nej, Kassen og dens Medlemmer skal trædes ned, og kan man ikke paa anden Maade, ja, saa maa man gøre det ved at straffe dem paa Pengepungen og sige: Værsgod, vi tager Statsunderstøttelsen fra jer, og saa maa I se, hvordan I kan klare jer; I kan nok faa Lov at fortsætte, men fra Statens Side vil man ikke betale noget.

Nu kunde man tænke sig, at det i Forhold til Medlemsantallet maaske havde været dyrere for Staten at understøtte

denne Arbejdsløshedskasse end andre, at det altsaa var af økonomiske Grunde, man ønskede Kassen ophævet, men det er blevet oplyst, at det har det ikke været, tværtimod. Man kan spørge, om Staten har tabt noget ved denne Kasse; det har den heller ikke, er det blevet oplyst. Jeg ser egentlig ingen anden virkelig Grund til, at man vil støde denne Arbejdsløshedskasse og denne Fagforening ud i Mørket, end at Magthaverne siger: Medlemmerne er os imod, de er os usympatiske, vi vil ikke have noget med dem at gøre, lad dem nu sejle deres egen Sø.

Det er jo ikke alene i Arbejdsløsheds-kassen, de har mærket Modstanden. De er ogsaa i deres Fagforening blevet forfulgt Gang paa Gang af de andre og har maattet tage forskellige Retssager rundt omkring for overhovedet at faa deres Ret.

Jeg beklager, som sagt, meget, at det skulde komme dertil, at Ensretningen her i Landet bliver saa stærkt, at der ikke taales andre Sammenslutninger end dem, man fra Regeringens Side ønsker.

Det ærede Medlem Hr. Rager prøvede ganske vist baade i Lørdags og i Dag at komme med en Begrundelse for de Radikales Stilling, han prøvede at stille op, at der havde været forskellige Uregelmæssigheder, og han fremdrog fra Udvalgsforhandlingerne forskellige Ting, som havde gjort et meget dybt Indtryk paa ham. Jeg tror, han var den eneste i Udvalget, som det gjorde noget særligt Indtryk paa; jeg ved i hvert Tilfælde, at jeg syntes ikke, der fremkom noget dèr, som kunde gøre det mindste Indtryk paa mig. Navnlig da, naar man gennem Aarene har læst om de forskellige Besvigelser, der er forekommet inden for andre Arbejdsløshedskasser og Fagforeninger, synes jeg, det her blegner ganske ved Siden af. Jeg forstod imidlertid paa det ærede Medlem Hr. Rager, at han skulde have et Staasted. Forskellige Radikale havde advaret imod at gaa med til at ødelægge denne Arbejdsløshedskasse, og saa skulde der jo findes en Grund. Den skulde findes i Kassens Administration. Jeg maa sige, at efter de Udtalelser, som den højtærede Socialminister fremkom med, ligger Begrundelsen jo ikke i noget fra Administrationen, men udelukkende i, at man ikke ønsker denne Kasse.

Det ærede Medlem Hr. Rager talte om Samraadet i Udvalget og sagde, at man kunde ikke opretholde denne Kasse, fordi der havde fundet forskellige Uregelmæssigheder Sted. Jeg vil sige, at hvis det var saadan og er saadan, at der er Ting, der skal